

statueram. Sed quemadmodum materiam libri interpreti latino duram imprimis et asperam cognovi, ita nec formam illi, quod dixi, consilio meo satis favere intellexi. Et materia quidem magnam habet copiam et varietatem rerum, quas, licet magnam partem vulgares et tralatitias ipsiusque vitae communis et domesticae usu cognitae, raro tamen vel mente et stilo tractamus, quicumque latine scribimus, vel ex antiquis auctoribus iis, qui vulgo in manibus versantur, lectione arripimus, nisi quis forte etiam **Rei Rusticae Scriptores**, Plinii **Historiam Naturalem**, Solinum, Vitruvium, aliaque id genus vetustatis monumenta cognoverit. Forma autem libri paene tota in dialogo cernitur sermoneque familiari, in cuius vel indole nativa formisque grammaticis, vel spiritu et animato vigore, vel lepore ac facetiis latinitate donandis et genuino Latii colore induendis difficile est illam, quam pueris convenire ajo, simplicitatem sequi (hoc est, verbis Germanicis pressius inhaerere), quin auribus eruditae, et comicorum veterum in sermone se-